

THE RIGHTS OF CHILDREN WITH DISABILITIES TO UPBRINGING AND EDUCATION IN CROATIA – FROM THE CATEGORIZATION TO THE INCLUSION

PRAVA DJECE S TEŠKOĆAMA U RAZVOJU NA ODGOJ I OBRAZOVANJE U REPUBLICI HRVATSKOJ – OD KATEGORIZACIJE DO UKLJUČIVANJA

Katarina Šarčević Ivić-Hofman*

Sveučilište u Slavonskom Brodu, Odjel društveno-humanističkih znanosti, Odsjek za izobrazbu učitelja i odgojitelja, Gundulićeva 20, Slavonski Brod

Professional Article

Received: 02/11/2021

Accepted: 10/12/2021

ABSTRACT

In Croatia, as well as elsewhere in the world, the treatment of individuals with disabilities has historically gone through a number of different phases, from direct discrimination to the final recognition and enactment of various legislative regulations in education systems. The earliest years of life are extremely important for the entire subsequent development of the individual. The environment in which a child lives is a significant factor in the quality and efficiency of its early development and subsequent progression. The increase in the number of children who are identified as children with special educational needs has caught attention of experts in many countries. This increase may be the result of an inadequate educational system, as well as increased and more pronounced differences between children in today's schools. Identification of children with special educational needs brings about the need to create a classification system, which is an issue that has been troubling experts for a long time.

The paper wants to highlight that children with disabilities in Croatia are still perceived from the standpoint of their disability, rather than their ability, and it is the experts who decide about their schooling, their employment and, thus, their entire life. Even though there are some good examples of successful inclusion of children with disabilities in the regular preschool and school system, it still remains to be an issue.

Key words: children, special educational needs, classification system, disability, education system

* Correspondence to:

Katarina Šarčević Ivić-Hofman, Sveučilište u Slavonskom Brodu, Odjel društveno-humanističkih znanosti
E-mail: ksihofman@unisb.hr

SAŽETAK

U Hrvatskoj, kao i drugdje u svijetu, postupanje prema osobama sa invaliditetom kroz povijest je prošlo kroz niz različitih faza, od direktne diskriminacije do konačnog priznavanja i donošenja različitih zakonskih propisa u obrazovnim sistemima. Najranije godine života izuzetno su važne za cjelokupni kasniji razvoj pojedinca. Okruženje u kojem dijete živi je značajan faktor u kvaliteti i efikasnosti njegovog ranog razvoja i kasnijeg napredovanja. Povećanje broja djece koja se identificiraju kao djeca sa posebnim odgojno-obrazovnim potrebama privuklo je pažnju stručnjaka u mnogim zemljama. Ovo povećanje može biti rezultat neadekvatnog obrazovnog sistema, kao i povećanih i izraženijih razlika među djecom u današnjim školama. Identifikacija djece sa posebnim odgojno-obrazovnim potrebama dovodi do potrebe stvaranja sistema klasifikacije, što je pitanje koje muči stručnjake već duže vrijeme.

Ovim radom se želi naglasiti da se djeca sa teškoćama u razvoju u Hrvatskoj i dalje percipiraju sa stanovišta invaliditeta, a ne sposobnosti, te su stručnjaci ti koji odlučuju o njihovom školovanju, zapošljavanju, a time i cjelokupnom životu. Iako postoje dobri primjeri uspješnog uključivanja djece sa teškoćama u razvoju u redovni predškolski i školski sistem, to i dalje ostaje problem.

Ključne riječi: djeca, posebno odgojno-obrazovne potrebe, klasifikacijski sistem, obrazovni sistem.